

ТРАНСДЖЕНДЪРИЗЪМ

written by Tim Jennings, M.D. | February 21, 2021

На първо място трябва да признаем, че всеки човек, който се бори с проблемите на половата идентичност, е наш брат или сестра; всеки от тях е важен член на нашето човешко семейство. Те трябва да бъдат обичани, ценени и да получават нашето най-дълбоко съчувствие, разбиране и загриженост. Трябва да признаем, че техните борби са реални и че те са болезнени, душевни, и че тези хора няма да имат полза от послания, които са очернящи, осъждащи, злонамерени или обезценяващи ги като нещо по-малко от Божии деца.

И все пак да ги обичаме не означава да уподобим мисленето си на тяхното. Не трябва да позволяваме на борещите се с половата идентичност да определят нашето разбиране за реалността. Не бихме позволили на сляп човек да ни каже как изглежда дъгата или на глух човек да ни каже каква е разликата между звуците на бухала и мелодията на пойна птица. По същия начин не бива да позволяваме на хората, които се борят с половата идентичност, да дефинират човешката сексуалност или пол вместо нас. Техните възгледи неизбежно са погрешни и несъвместими с Божия замисъл – точно както слепотата и глухотата неизбежно нарушават възприятието, създават погрешни възгледи за реалността и са несъвместими с Божия замисъл за човешкото функциониране.

Но подобно на слепотата и глухотата, състоянието на транссексуалност не е грях и не оправдава нашето осъждане; то е резултат от увреждането на естеството от греха (Римляни 8:19, 20). А

хората, които се борят с какъвто и да е здравословен проблем, заслужават нашето разбиране и състрадание. Не трябва да бъдем като учениците на Исус, които не разбират реалността и Го питат: “Кой е съгрешил, че човекът се е родил сляп – той или родителите му?”. Исус отговаря правилно, че не е никой от тях (Йоан 9:2, 3). Не е греховно да имаш полово объркване – то е ужасно бреме и такива хора отчаяно се нуждаят от нашата любов, състрадание и подкрепа.

Какво представлява транссексуалността?

Нека първо да определим какво не е транссексуалността; транссексуалността не е да си гей или лесбийка. Гейовете все още са мъже, а лесбийките все още са жени.

Трансджендъризмът не е и едно от различните интерсексуални състояния. Той не е:

- Хермафродизъм (човек с мъжки и женски гениталии или гонади)
- Химеризъм (човек с две клетъчни линии XX и XY, например)
- Мозаицизъм (лице с повече от две полови хромозоми, например XXXXY или XYY).
- Синдром на Клайнфелтер (лице с две XX и една Y)
- Синдром на Търнър (лице само с една X хромозома и без Y хромозома)
- Синдром на андрогенна нечувствителност (човек с XY хромозома, но с дефектен ген, кодиращ тестостероновия рецептор, така че макар да е генетично мъж, се ражда с женски гениталии, отглежда се като жена и има женска идентичност).

Всички тези и други състояния се наричат “интерсексуални”, при които нещо е физиологично ненормално и допринася за различните синдроми.

Трансджендъризмът е нещо ново. Това е идеята, че човек без никакво биологично интерсексуално състояние психологически не се чувства като физиологичния си пол. Транссексуалният човек ще каже, че се чувства като мъж в женско тяло или, че се чувства като жена в мъжко тяло. Ще кажат, че полът им е бил “определен” при раждането, въпреки че тялото им всъщност не е мъжко или женско. В някои редки случаи на интерсексуални състояния, изброени по-горе, е вярно, че родителите и лекарите определят пола при раждането на бебе, родено с двусмислени гениталии. Но това са редки обстоятелства и не представляват огромното мнозинство от хората, които се определят като транссексуални. Огромното мнозинство от хората, които се идентифицират като транссексуални, обикновено нямат биологично интерсексуално състояние. Всъщност те имат психологическо нарушение на идентичността, което се фокусира върху техния пол.

Не е ясно дали има някаква все още неустановена физиологична аномалия, която да допринася за транссексуалността. Дали това се дължи на по-високото съдържание на въглеродороди в околната среда? Дали се дължи на химикали, предизвикващи образуването на естроген? Дали е следствие от въздействието на пестицидите? Дали е резултат от полифармация по време на феталното развитие? Дали се дължи на генетично модифицирани храни? Дали е резултат от ваксините? Възможно ли е да има някаква основна аномалия в невроразвитието, която все още не е установена?

Това са основателни въпроси и някои доказателства изискват по-нататъшно проучване. Проучванията са установили, че процентът на объркване на пола е до десет пъти по-висок сред

хората от аутистичния спектър, отколкото сред общото население. В едно проучване в рамките на групата на аутистите 5 % са имали проблеми с половата идентичност в сравнение с 0,7 % от контролната група. Според друго проучване процентът сред аутистичната популация е 7,8 %^[1]. Така че е възможно да има някаква скрита невробиологична или друга физиологична аномалия, която да допринася за транссексуалността. Но дори и никога да не бъде открито физиологично обяснение, трябва да останем добри, любящи и състрадателни в отношенията си с транссексуалните хора.

И все пак не бива да позволяваме на състраданието да ни накара да приемем транссексуалността като нормално състояние. Нещо сериозно не е наред с хората, които се борят с полово объркване. Самоубийственото поведение сред транссексуалните лица е от 32 до 50 процента^[2], което е 8 до 10 пъти повече от това сред общото население (4 процента)^[3]. Транссексуалните лица не просто се борят с половата идентичност, те се борят с идентичността – те не знаят кои са и търсят; затова при тях процентът на психично-здравни проблеми е по-висок от този при общото население. Проучване, публикувано в JAMA, установява, че 41,5% от транссексуалните жени имат някаква форма на психично заболяване^[4], което е два пъти повече от 20,6% при общото население^[5].

Тъй като трансджендър индивидите се борят с идентичността си и им е трудно да бъдат в мир със себе си, те търсят други хора, които да ги утвърждават, да ги успокояват, да ги подкрепят като начин да компенсират собствената си неудовлетвореност. (Това е една от причините много членове на ЛГБТК общността агресивно да излагат на показ своята сексуалност на обществени места, принуждавайки обществото да реагира на нея.) Трансджендърните хора всъщност просто искат да бъдат обичани и приемани и дълбоко в себе си не харесват състоянието си. Искат да бъдат различни от това, което са, и затова търсят операция за смяна на пола. Ето защо много от тях искат другите да им кажат, че са съгласни с техните възгледи за пола. Ето защо някои се възмущават от всеки, който не е съгласен с техните възгледи. Всъщност някои са толкова разгневени, че под прикритието на социалната справедливост се опитват да навредят – финансово, професионално или юридически – на онези, които не одобряват техния транссексуализъм.

Но да смятаме транссексуалността за нещо нормално, означава да не я разбираме правилно и да не търсим реални решения, които един ден биха могли да премахнат вътрешните борби и конфликти и да донесат истинско здраве и благополучие на хората в това състояние. Дългосрочното проследяване на транссексуални лица, които са претърпели операция за смяна на пола, документира, че половата дисфория е намаляла след операцията, но проблемите с психичното здраве са се запазили. Лицата с променен пол са имали по-високи нива на психични заболявания, прием в психиатрия, опити за самоубийство и са починали от самоубийство три пъти по-често от контролната група^[6]. Това може да се дължи на факта, че половото объркване е само част от по-голяма констелация на психични заболявания, която не се разбира правилно поради натиска за социална нормализация.

Два светогледа

В стремежа си да разберем борбата на обърканите по пол личности, съществуват два общи мирогледа, чрез които хората възприемат живота и правят оценки за реалността: 1) мироглед на Създателя, според който хората са създадени от Бога, 2) и безбожен еволюционен мироглед,

според който хората са еволюирали в продължение на цели епохи.

Тези светогледи задължително оказват влияние върху начина, по който разбираме и разглеждаме въпроси като транссексуалността. В безбожния светоглед транссексуалността често ще се разглежда като някакъв елемент от еволюционното развитие на вида. Някакъв натиск от околната среда въздейства върху генома, за да накара хората да се променят. Те ще стигнат до заключението, че трябва да има някаква адаптивна или полезна причина за трансджендъризма, която ще бъде от полза за вида, и следователно трябва да приемем и подкрепим тази промяна като нормален еволюционен процес.

Ще твърдят, че е контрапродуктивно трансджендъризмът да се смята за анормален или за здравословен проблем. Депресията, самоубийството, тревожността, зависимостите, които са съпътстващи транссексуалността, се признават за психично-здравни проблеми, но не и самата транссексуалност. Те твърдят, че проблемът за транссексуалните е осъждащото и неприемащо общество, което причинява повишен дистрес и свързаните с него психично-здравни проблеми. В тази перспектива те ще се стремят да постигнат нормализация на транссексуалността, като вярват, че ако тя просто бъде приета като нормална алтернатива на човешката сексуалност, транссексуалните лица вече няма да имат толкова високи нива на психични заболявания.

Тази гледна точка е погрешна, тъй като основните ѝ постулати са погрешни. Объркването на пола не е нормално; то е симптом, че нещо е ненормално. И хората, които се борят с половото объркване, не са в мир със себе си, нито с обществото около тях. Трансджендърството не съответства на Божия замисъл за живота и следователно не е здравословно. В креационисткия мироглед транссексуалността се разглежда така, както би се разглеждало всяко друго заболяване, засягащо човешкия вид – било то слепота, глухота, стерилитет, мускулна дистрофия, шизофрения и др. Всички болести са отклонения от Божия замисъл за здраве и щастие. Тези състояния се нуждаят от лечение, а не от осъждане. Хората с тези заболявания се нуждаят от любов, подкрепа, състрадание, разбиране и от свободата да следват какъвто път към здравето и щастието желаят. Но щастието е резултат от здравето, а то се постига само в хармония с Божиите закони за живот.

Правим огромна, лоша услуга на хората, когато им внушаваме, че полът е променлив, че няма мъж или жена, че полът е само умствена конструкция и може да бъде избран, и че всички форми на изразяване на пола са еднакво здравословни.

Би било глупаво – още по-лошо – би било разрушително да учим, че тъй като хората, родени слепи, не са избрали да бъдат слепи, трябва да признаем слепотата за здравословна и нормална. Макар че трябва да признаваме слепия човек за равен по стойност и ценност, никога не бива да смятаме, че слепотата е равна на доброто зрение.

По същия начин, когато става въпрос за някакво интерсексуално състояние или объркване на пола, винаги трябва да считаме интерсексуалния или транссексуалния човек за равен по морална стойност и ценност, но в същото време никога не бива да считаме тези състояния за равни на Божия замисъл за човешката сексуалност. Те не са такива.

И това, което има значение в Божието царство, не е полът, а характерът. Бих предпочел да работя с транссексуален човек, който е честен, мил, лоялен, надежден, заслужаващ доверие, отколкото с хетеросексуален лъжец, измамник и мошеник. Християните не трябва да губят фокуса върху истинския проблем – да се новородят в сърцето и ума си, за да обичат Бога и

другите повече от себе си. Транссексуалните хора могат със сигурност да преживеят спасението и да получат ново сърце и правилен дух, докато милиони хетеросексуални никога не го правят.

От гледна точка на библейския светоглед има само две групи – овце и кози, пшеница и плевели, праведни и нечестиви – а не хетеросексуални и транссексуални. Убеден съм, че въпросите на светската идентичност – раса, етническа принадлежност, пол – са без значение за определянето на вечния живот; това, което е от значение, е да се новородиш и да имаш Божия закон, записан в сърцето и ума.

Така че мислете за себе си, не се поддавайте на социален и политически натиск, разграничавайте реалното от въображаемото, но винаги практикувайте принципите на истината с любов, като оставяте другите хора свободни.

[1] Glidden, D., et al., Gender Dysphoria and Autism Spectrum Disorder: A Systematic Review of the Literature, *Sexual Medicine Reviews*, Volume 4, Issue 1, January 2016, Pages 3-14

Strang, J.F., Kenworthy, L., Dominska, A. et al. Increased Gender Variance in Autism Spectrum Disorders and Attention Deficit Hyperactivity Disorder, *Arch Sex Behav* (2014) 43: 1525.
<https://doi.org/10.1007/s10508-014-0285-3>

de Vries, A., et al, Autism Spectrum Disorders in Gender Dysphoric Children and Adolescents *J Autism Dev Disord*. 2010 Aug; 40(8): 930-936.

[2] Virupaksha, H. G., et al., Suicide and Suicidal Behavior among Transgender Persons; *Indian Journal of Psychological Medicine* | Nov – Dec 2016 | Vol 38 | Issue 6, p. 505-509.

[3] <https://www.samhsa.gov/data/sites/default/files/NSDUH-DR-FFR3-2015/NSDUH-DR-FFR3-2015.htm>

[4] <https://jamanetwork.com/journals/jamapediatrics/article-abstract/2504261>

[5] <https://www.nami.org/mhstats>

[6] Dhejne, C., et al., Long-Term Follow-Up of Transsexual Persons Undergoing Sex Reassignment Surgery: Cohort Study in Sweden; Published: February 22, 2011. <https://doi.org/10.1371/journal.pone.0016885>